

แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

Motivations Affecting the Operational Effectiveness of Civil Defense
Volunteers, Wang Sai Poon District, Phichit Province

พระครูพิทุตนคราภิรักษ์¹ พระครูวินิตธรรมมาทร² พระครูพิจิตรวรเวท³ และวิมาน สุขขวัญ⁴
PhraKruphitunnakharaphilak, PhraKruwinitdhammathon, Phrakhruphichitworawet
and Viman Sukkhuan

Received: February 09, 2025

Revised: March 26, 2025

Accepted: March 30, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน และ 4) ศึกษาหลักอิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิด ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามทฤษฎี 2 ปัจจัยของ Herzberg และการปฏิบัติงานตามอิทธิบาท 4 ในขณะที่ตัวแปรตามคือประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2553 ประชากรที่ศึกษาได้แก่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 391 คน ใช้แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับที่มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงได้แก่ t -test, F-test และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

¹⁻⁴ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: Sumektaweekul2561@gmail.com

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ การปฏิบัติงานตามอิทธิบาท 4 ($\bar{X} = 3.96$) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.92$) และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ($\bar{X} = 3.90$) 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3) แรงจูงใจส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับความสัมพันธ์สูง คิดเป็นร้อยละ 80.10 และสามารถร่วมกับพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 64.10 และ 4) หลักอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับความสัมพันธ์สูง คิดเป็นร้อยละ 76.80 และสามารถร่วมกับพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 59.10

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, ประสิทธิภาพ, อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน, อำเภอลำทะเมนชัย

Abstract

This research article aims to 1) study the general conditions of motivation that affect work performance. 2) Compare the levels of opinion that affect work effectiveness by categorizing personal factors. 3) Study the motivation for work that affects work performance, and 4) Study the four bases of power that affect the work performance of civil defense volunteers in Wang Sai Phun District, Phichit Province. This is quantitative research. The conceptual framework includes the independent variables, including personal factors, work motivation according to Herzberg's two-factor theory, and the four bases of power. In contrast, the dependent variable is the work effectiveness of civil defense volunteers according to the Ministry of Interior's Regulations on Civil Defense Volunteers, B.E. 2553. The study population consists of 391 civil defense volunteers from Wang Sai Phun District, Phichit Province. A 5-point

Likert scale questionnaire with a reliability of .92 was used for data collection, which was conducted using stratified random sampling. Data analysis involved descriptive statistics such as frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics including t-test, F-test, and multiple regression analysis at a significance level. 05.05 The research findings indicate that; 1) The general condition of motivation affecting the performance effectiveness of civil defense volunteers is at a high level overall. When considering each aspect in descending order of average values, they are as follows: performance according to the four bases of power 4 ($\bar{X} = 3.96$), work motivation ($\bar{X} = 3.92$), and the effectiveness of civil defense volunteers ($\bar{X} = 3.90$). 2) A comparison of the opinions of civil defense volunteers based on their gender, age, level of education, marital status, and job showed that their opinions were significantly different at the 0.05 statistical level. However, those with different average monthly incomes did not have significantly different levels of opinion. 3) Motivation significantly affects the performance effectiveness of civil defense volunteers at the 0.05 level, showing a strong positive correlation of 80.10% and predicting 64.10%. And 4) The four bases of power significantly affect the performance of the civil defense volunteers in Wang Sai Phun District, Phichit Province, at a level of 0.01, showing a strong positive correlation of 76.80% and a predictive capability of 59.10%.

Keywords: Motivation, Effectiveness, Civil Defense Volunteers, Wang Sai Phun District

บทนำ

อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “อปพร.” ซึ่งเป็นสมาชิกหน่วยอาสาสมัครที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522 เพื่อช่วยเหลือในการป้องกันภัยซึ่งมาตรา 28 กำหนดให้สมาชิกหน่วยอาสาสมัครมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน รวมถึงข้อบังคับและระเบียบกระทรวงมหาดไทย โดยมีคณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ กำหนดนโยบาย วางแผนปฏิบัติการ การฝึกซ้อม

วิธีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล เป็นต้น (ราชกิจจานุเบกษา, 2522) ต่อมาได้ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 โดยเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้จัดตั้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้นเป็นส่วนราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจหลักในการดำเนินการป้องกัน บรรเทา ฟื้นฟูสาธารณภัยและอุบัติภัย ซึ่งมีผลทำให้งานด้านสาธารณภัยและงานด้านอุบัติภัย ที่เดิมดำเนินการโดยกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานนายกรัฐมนตรี มารวมอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานเดียวกัน จึงเห็นสมควรนำกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและระงับอัคคีภัย มาบัญญัติไว้รวมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทย มีเป้าหมายที่จะให้มี อปพร. จำนวน 1 ล้านคน หรือร้อยละ 2 ของประชากรในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนภาคราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ช่วยเหลือสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการป้องกัน ปรามปรามเหตุร้าย โดยการสำรวจสถานที่ต่าง ๆ ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุร้าย เช่น บริเวณมุมมืด จุดอับสายตา เป็นต้น อีกทั้งการอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชุมชน การช่วยเหลือปฐมพยาบาล ผู้ประสบภัยต่าง ๆ ตามหลักการแพทย์ (โชคสุข กรกิตติชัย, 2567) ปัจจุบันมีศูนย์ อปพร. จำนวน 8,794 แห่ง เป็นศูนย์ อปพร. ดีเด่นจำนวน 353 คิดเป็นร้อยละ 4.01 มีอาสาสมัคร จำนวน 648,287 คน ได้รับการยกย่องเป็น อปพร. ดีเด่น 166 คน คิดเป็นร้อยละ 0.03 (กองส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย, 2567) ซึ่งจากการสำรวจประชากรไทย พ.ศ. 2564-2566 พบว่า ประเทศไทยมีประชาชนจำนวน 66,052,585 คน (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2567) คิดเป็นร้อยละ 0.98 ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดไว้ โดยกริช ฤทธิสี (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การกำหนดยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี พบว่า 1) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่น้อย 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดงบประมาณในการจัดสวัสดิการแก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนการประกันชีวิตไม่เพียงพอ 3) การฝึกอบรมมีน้อยทำให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนยังขาดความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน ยังขาดความรู้ ทักษะในการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ 4) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขาดแรงจูงใจในการทำงาน ดังนั้น หากอาสาสมัครป้องกันภัย

ฝ่ายพลเรือนมีแรงจูงใจจะส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้น มุ่งมั่น ทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

จังหวัดพิจิตร มีภูมิประเทศมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่ม โดยในอดีตมีชื่อว่าโอฆะบุรี ซึ่งหมายถึงเมืองแห่งห้วงน้ำ มีเขตการปกครอง จำนวน 12 อำเภอ มีประชากรจำนวน 521,927 คน โดยมีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน 144 แห่ง มีอาสาสมัครมีจำนวน 8,908 คน คิดเป็นร้อยละ 1.71 คน ซึ่งในพื้นที่อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร แบ่งเขตการปกครองย่อยเป็น 4 ตำบล 57 หมู่บ้าน มีศูนย์ อปพร. จำนวน 6 แห่ง มีประชากร 24,095 มีอาสาสมัครจำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 1.62 ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายตามที่กระทรวงมหาดไทยไว้นอกจากนี้ในปี 2564 ประชาชนในพื้นที่อำเภอวังทรายพูน ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยและจากอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ความปลอดภัยในชีวิต นับวันยิ่งทวีความรุนแรงไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ ภัยความรุนแรงในครอบครัว และสังคม ทำให้อัตราการเจ็บป่วยเสียชีวิตมีจำนวนมากขึ้นตามลำดับ (องค์การบริหารส่วนตำบลวังทรายพูน, 2567) ดังนั้น จากจำนวน อปพร. ที่มีอยู่อย่างจำกัดในการปฏิบัติหน้าที่นั้น มีแรงจูงใจใดบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิผลตามที่กำหนดไว้

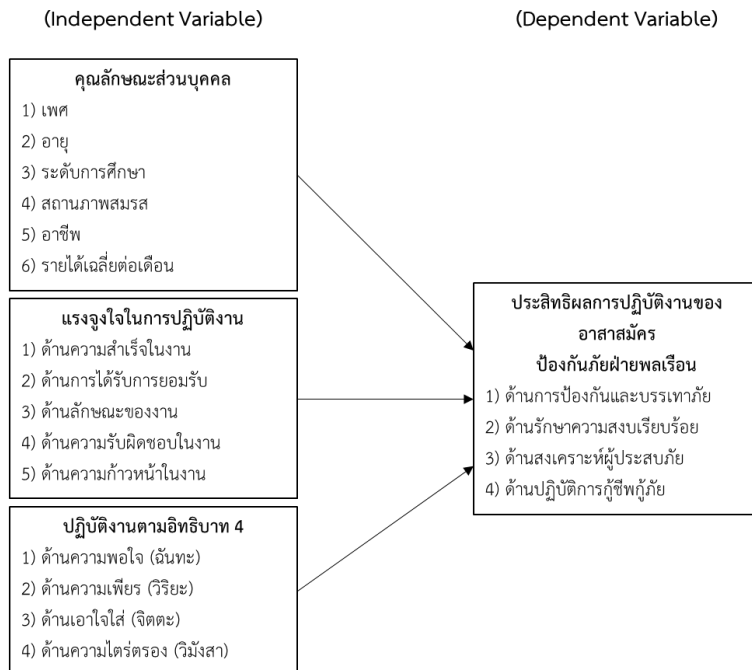
ดังนั้น งานวิจัยนี้มีความจำเป็นในการศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการวางแผนเพื่อการเสริมสร้างแรงจูงใจแก่สมาชิกของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตรในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร
4. เพื่อศึกษาหลักอิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย รายงานการประชุมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 เรื่อง เพื่อสังเคราะห์ในการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบในงาน และด้านความก้าวหน้าในงาน จำนวน 25 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับการปฏิบัติงานตามอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ด้านความพอใจ (ฉันทะ) ด้านความเพียร (วิริยะ) ด้านเอาใจใส่ (จิตตะ) และด้านความไตร่ตรอง (วิมังสา) จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย ด้าน

การป้องกันและบรรเทาภัย ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย และด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ซึ่งจะเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จำนวน 4 ข้อ

3. ประชากร (Population) คือ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 391 คน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์สภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และหลักอริยบท 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการศึกษาสภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อสภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

สภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	3.92	.38	มาก
2) การการปฏิบัติงานตามอริยบท 4 ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	3.96	.39	มาก
3) ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	3.90	.49	มาก
รวม	3.93	.42	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ การปฏิบัติงานตามอิทธิบาท 4 ($\bar{X} = 3.96$) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.92$) และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ($\bar{X} = 3.90$)

2. สรุปผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปรทดสอบ	t	F	sig.	ผลการศึกษา	
				ยอมรับ	ปฏิเสธ
1) เพศ	- 3.77**	-	0.00	✓	-
2) อายุ		9.77**	0.00	✓	-
3) ระดับการศึกษา		12.93**	0.00	✓	-
4) สถานภาพสมรส		3.92**	0.00	✓	-
5) อาชีพ		6.92**	0.00	✓	-
6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		1.82	0.12	-	✓

จากตารางที่ 2 พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดพิจิตรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดพิจิตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. สรุปผลการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	B	Beta	t	Sig.
1) ด้านความสำเร็จในงาน	-.216	-.196	-.969**	.000

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	B	Beta	t	Sig.
2) ด้านการได้รับการยอมรับ	.405	.435	11.204**	.000
3) ด้านลักษณะของงาน	.297	.271	5.897**	.000
4) ด้านความรับผิดชอบในงาน	.177	.150	3.122**	.000
5) ด้านความก้าวหน้าในงาน	.155	.241	6.673**	.000
R = .801 R Square (R ²) = .641 Std. Error. = .295 Sig. = .000				

จากตารางที่ 3 พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (Sig. = .000) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมีความสัมพันธ์สูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณคิดเป็นร้อยละ 80.10 (R = .801) และสามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จังหวัดพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 64.10 (R² = .641)

4. สรุปผลการศึกษาหลักอิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์หลักอิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

การปฏิบัติงานตามอิทธิบาท 4	B	Beta	t	Sig.
1) ด้านความพอใจ (ฉันทะ)	3.77	.349	3.964**	.000
2) ด้านความเพียร (วิริยะ)	-.194	-.176	8.610**	.000
3) ด้านเอาใจใส่ (จิตตะ)	.560	.539	-4.165**	.000
4) ด้านความไม่ตรงรอง (วิมังสา)	.133	.157	2.815**	.005
R = .768 R Square (R ²) = .591 Std. Error. = .315 Sig. = .000				

จากตารางที่ 4 พบว่า หลักอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร (Sig. = .000) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมีความสัมพันธ์สูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณคิดเป็นร้อยละ 76.80 (R = .768) และสามารถร่วมกันพยากรณ์หลักอิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จังหวัดพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 59.10 (R² = .591)

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ การปฏิบัติงานตามอิทธิบาท 4 ($\bar{X} = 3.96$) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.92$) และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ($\bar{X} = 3.90$) ทั้งนี้เพราะอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีความพึงพอใจซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เป็นพื้นฐานสำคัญเนื่องจากการดำเนินงานที่ต้องอาศัยหัวใจแห่งการเสียสละ ส่งผลให้มีความตั้งใจปฏิบัติงานโดยการอุทิศตัวและใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถ โดยใช้วิจารณญาณอย่างรอบรู้และรอบคอบด้วยความพยายาม ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายอย่างสุดความสามารถให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายที่มีความท้าทายน่าสนใจ นอกจากนี้ นอกจากนี้ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อน ๆ ในการปรึกษาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว และผู้บังคับบัญชามีการพิจารณาถึงผลงานและการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ในขณะที่เดียวกันยังได้รับการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น การวางแผน การฝึกซ้อมป้องกันภัยพลเรือนกับฝ่ายต่าง ๆ การจัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ในการช่วยเหลือปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย และดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบภัยในกรณีเกิดภัยพิบัติ สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยสำเร็จตามระยะเวลาที่ทางราชการกำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริกร กุมภักดีจิตติ และคณะ (2561) พบว่า 1) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพนิชการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพนิชการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของอริชัย ไชจิศิริกุล และคณะ (2566) พบว่า ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากได้แก่ ความใส่ใจส่วนตัว ส่วนขอที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมากได้แก่การทำงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถิตย์ แพงแพง และคณะ (2561) พบว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพงจังหวัดนครพนม ในภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาภัย และด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย ($\bar{X} = 3.87$) อยู่

ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ($\bar{X} = 3.79$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.78$) อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส มีอาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้เฉลี่ย 5,001 -10,000 บาท ซึ่งวิเคราะห์จากบริบทนี้โดยภาพรวมสะท้อนให้ทราบว่า ช่วงวัยนี้เป็นผู้ที่มีการประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต รู้จักการเอื้อเฟื้อแบ่งปันกับบุคคลอื่น ๆ เนื่องจากบริบทในการประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมนั้นเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคมชนบทซึ่งแตกต่างจากสังคมอาชีพอื่น ๆ ที่ต้องมีเวลาเข้าทำงาน และเลิกงานเป็นไปตามกำหนด ดังนั้นจึงมีเวลาที่จะช่วยเหลือสังคม รวมถึงมีพื้นฐานในความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รวมถึงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ภายในสังคมเป็นทุนเดิม และมีรายได้ในการดำรงชีวิตถึงแม้ว่าจะไม่เงินที่มากมาย แต่ก็สามารถใช้จ่ายได้อย่างเพียงพอ จึงดำเนินการด้วยการอุทิศตัว และใจในหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติงานโดยพิจารณาอย่างรอบรู้และรอบคอบด้วยความพยายามทำหน้าที่ของตนเอง ที่ได้รับมอบหมายอย่างสุดความสามารถ และยินดีรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน และพร้อมปฏิบัติตามจึงส่งผลให้ไม่มีความแตกต่างทางด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน สอดคล้องผลการวิจัยของกฤษณะ ทองสุก (2563) พบว่า ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการป้องกันภัยพลเรือน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ และระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการป้องกันภัยพลเรือนแตกต่างกัน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการป้องกันภัยพลเรือน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง

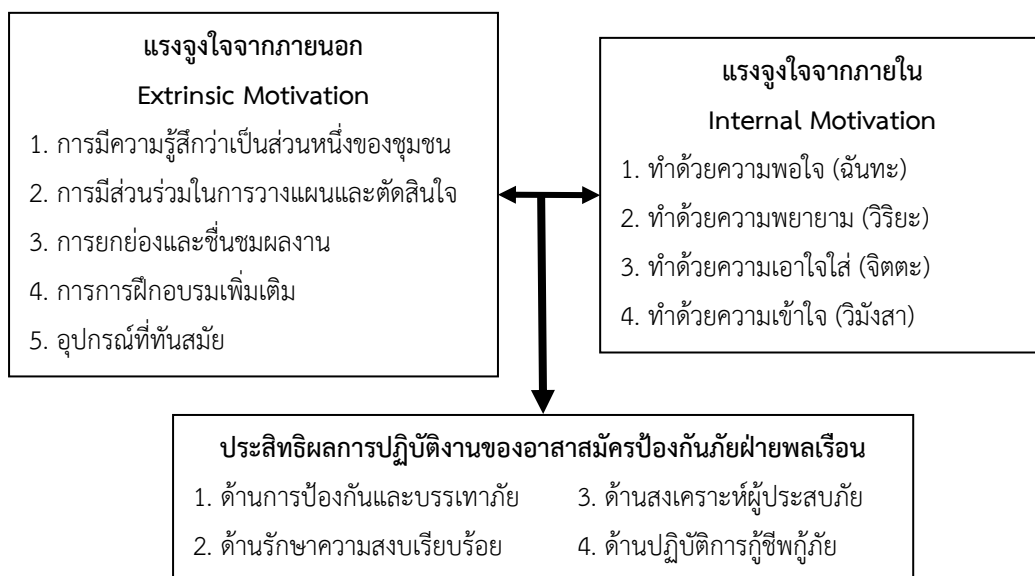
3. แรงจูงใจส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับความสัมพันธ์สูง คิดเป็นร้อยละ 80.10 และสามารถร่วมกับพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 64.10 ทั้งนี้เพราะทั้งนี้เพราะอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีความพึงพอใจที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเพราะมีความท้าทาย น่าสนใจ ส่งผลให้มีความตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ให้สำเร็จ

ลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อน ๆ ในการปรึกษาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว และผู้บังคับบัญชามีการพิจารณาถึงผลงานและการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิชานันท์ วรรณกุล และคณะ (2565) พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ($\beta = .298$) และด้านความรับผิดชอบ ($\beta = .260$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านลักษณะของงาน ($\beta = .142$) และด้านความสำเร็จในงาน ($\beta = .115$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการยอมรับนับถือ ($\beta = .109$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 องค์ประกอบดังกล่าวสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 61.50

4. หลักอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับความสัมพันธ์สูง คิดเป็นร้อยละ 76.80 และสามารถร่วมกับพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 59.10 ทั้งนี้เพราะ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอุทิศตัวและใส่ใจในหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติงาน โดยใช้วิจารณญาณอย่างรอบรู้และรอบคอบด้วยความพยายามทำหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายอย่างสุดความสามารถ และยินดีรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน และพร้อมปฏิบัติตาม สอดคล้องกับผลการวิจัยของพระมหาสุเมธ สมานิต และรัตติยา เหนืออำนาจ (2563) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร พบว่าแรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก ($r = 0.861$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก 3 ด้าน ด้านวินัยในการทำงาน ($r = 0.844$) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($r = 0.818$) และด้านความคิดสร้างสรรค์ ($r = 0.766$) ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ในระดับสูง คือ ด้านความรับผิดชอบ ($r = 0.749$) โดยทุกด้านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่ ดังนี้

ภาพที่ 1 แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

จากภาพที่ 1 แสดงแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจจากภายนอก Extrinsic Motivation เป็นแรงจูงใจที่ อปพร.อำเภอวังทรายพูนได้รับจากคนในสังคมที่อยู่อาศัยรวมถึงเพื่อน ๆ อปพร. และผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งผลให้ ตนเองมีตัวตนและมีความสำคัญในการปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย 1.1 การมีความรู้สึกรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน 1.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ 1.3 การยกย่องและชื่นชมผลงาน 1.4 การการฝึกอบรมเพิ่มเติม และ 1.5 อุปกรณ์ที่ทันสมัย แรงจูงใจจากภายนอกดังกล่าว มีความสอดคล้องกับความต้องการขั้นที่ 3 ของทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ (A Theory of Human Motivation) คือ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love/Belonging) กล่าวคือ การยอมรับในกลุ่มเพื่อน ครอบครัว คนรัก เพื่อนร่วมงาน ผู้คนในสังคม กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติม การได้รับอุปกรณ์ที่ทันสมัยยังเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติงานเพราะเชื่อมั่นว่าตนเองต้องสามารถช่วยเหลือ บรรเทาสาธารณภัยให้ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน

2. แรงจูงใจจากภายใน Internal Motivation เป็นแรงจูงใจที่ อปพร.อำเภอวังทรายพูนได้รับจากจิตใจที่มีความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจต่อบุคคลที่กำลังประสบความเดือดร้อนจากภัยทางธรรมชาติซึ่งสอดคล้องกับหลักเมตตา และกรุณาอันเป็นพื้นฐานที่มีอยู่ภายใน ประกอบด้วย 2.1 ทำ

ด้วยความพอใจ (ฉันทะ) 2.2 ทำด้วยความพยายาม (วิริยะ) 2.3 ทำด้วยความเอาใจใส่ (จิตตะ) 2.4 ทำด้วยความเข้าใจ (วิมังสา)

เมื่อ อปพร.อำเภอวังทรายพูนได้รับแรงจูงใจจากภายนอก Extrinsic Motivation และแรงจูงใจจากภายใน Internal Motivation จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ศูนย์ อปพร. จังหวัดพิจิตรควรมีนโยบายการพัฒนาทักษะการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนภาคราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ศูนย์ อปพร. จังหวัดพิจิตรควรมีนโยบายการพัฒนาทักษะการการประเมินเพื่อการวางแผนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องเนื่องจากเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้ประสบภัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ศูนย์ อปพร. อำเภอวังทรายพูนควรเปิดโอกาสให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของงานและเพิ่มความกระตือรือร้นในการทำงาน สร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่สนับสนุนให้เกิดการแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการแก้ปัญหาในงานที่ทำได้อย่างถูกต้องเรียบร้อย

2. ศูนย์ อปพร. อำเภอวังทรายพูนควรจัดทำ “โครงการพัฒนาทักษะการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” เพื่อเป็นการให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีความมั่นใจในการทำงาน เช่น การตัดสินใจว่าควรทำอย่างไรต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ความรู้ความเข้าใจการใช้เครื่องมืออุปกรณ์เฉพาะทางซึ่งส่งผลให้อาสาสมัครมีความพยายามทำหน้าที่หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2566). สถิติผู้สูงอายุ. เข้าถึงได้จาก <https://www.dop.go.th/th/know/1>

- กริช ฤทธิสี. (2560). การกำหนดยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 12(39), 101-110.
- กฤษณะ ทองสุก. (2563). ประสิทธิภาพการป้องกันภัยพลเรือน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน*, 2(1), 13-25.
- กองส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. (2567). *ระบบฐานข้อมูลเครือข่ายอาสาสมัคร ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. เข้าถึงได้จาก <https://vlt.disaster.go.th/login.do;jsessionid=B7A22C02D2F1C7649D4179B8460CE63D>
- โชคสุข กรกิตติชัย. (2567). *ร้อยเรื่องเมืองไทย*. เข้าถึงได้จาก https://library.parliament.go.th/th/radioscript/rr_2567-feb7
- นิชานันท์ วรรณกุล และคณะ. (2565). อิทธิพลของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 19(87), 136-149.
- พระมหาสุเมธ สมาธิโต และรัตติยา เหนืออำนาจ. (2563). แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร. *วารสารอาชีวภาพและการพัฒนา*, 2(1), 33-41.
- พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522. (2522, 22 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 96 ตอนที่ 39, หน้า 11-12.
- พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550. (2550, 7 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 124 ตอนที่ 52, หน้า 11-12.
- สถิตย์ แพงแพง และคณะ. (2561). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดนครพนม. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 15(71), 119-127.
- สิริกร กุ่มภักดี และคณะ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอฟังโคน จังหวัดสกลนคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 15(71), 80-86.

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทรายพูน. (2567). *โครงการส่งเสริมตำบลปลอดภัยเข้มแข็งด้านการแพทย์ฉุกเฉิน*. เข้าถึงได้จาก https://www.niems.go.th/1/UploadAttachFile/2020/EBook/411157_20200921101908.pdf

อธิชัย ไชจิติริกุล และคณะ. (2566). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอิทธิบาท 4 ของครูสังกัดกองการศึกษาจังหวัดสระบุรี. *วารสารวิชาการรัตนบุคย์*, 5(2), 695-711.